

– T.d. tá ið tit fara frá hús-um, so læsa tit sleit ikki úthurðina. Tað er heilt óskiljandi hjá okkum, at tað kann bera til.

– gjördu vit hetta heima hjá okkum, hevði alt verið stolið beinanvegin.

Ella, sum Alex velur at siga tað:

– Um vit lögdu okkum at sova á altanini, hevði onkur burturlutt okkum um náttina, tað er púra vist.

– Men tað er deiligt, at tað kann vera so, sum tað er hjá tykkum. Her er ikki neyðugt, at verja fólk so væl, sum tað er hjá okkum. Báðar halda tær eisini, at tað er deiligt, at tað er so stilt í Føroyum.

– Í Føroyum kemur tað ofta fyrri, at tað er púra kvirt og at tú ikki hoyrir eitt tað einasta ljóð.

Tað er ikki sum heima í einum stórbyi, har oyruni aldrin fáa hvíld, tí ta larmar so illa alla tíðina.

Tað kemur ikki fyrri, at ikki okkurt er onkustaðni, sum larmar. Jú, tað larmar illa at búgva í einum stórbyi, halda Alex og Jú.

Og so hava tær lagt merki til, at tað eru ongi trøð í Føroyum, men tað halda tær ikki ger nakað.

Maturin er øðrvísi

Og so er tað sjálvandi maturin. Alex sigur, at tað eta

nógvan fisk, har hon kemur, men kortini ikki so nógv sum vit eta í Føroyum.

Henni dāmar ikki so matin so velt. M.a. heldur hon, at maturin í Føroyum er nakað einstáttaður: Tað er mest breið og fiskur, sigur hon.

Jú hevur onki ímóti matinum, tí hon etur alt, sigur hon.

Hava gjørt nógv

A leguni á Tvøroyri hava tey havt nógv at gera.

– Vit hava lært nógv um tey ymsu londini og hava

havt hvør sítt tjóðkvøld.

Tey hava eisini verið heilt uppi á Árnafjalli.

Har gingu summir av útlendsku leguluttakarunum seg fastar í brattanum, men tað spældi væl av.

– Tá vóru vit eitt sindur bangin, tí har vóru so nógvir stórir steinar og onkur fór á bólt, sigur Alex.

Tær hava eisini verið við árabáti úti á Tjaldavíks-hólmi, sum og tey hava sparkað á plenuni á Tvøroyri og svomið í skúlanum.

Annars siga tær báðar, at tær hava fingið nógv vin-

Í Sandvík sluppu Alex, vinstrumegin og Annika, eisini at royndu at geva einum veðri breið. Einasti seyður, Alex hevði sæð áðrenn, var á djóragarði

saknur í teirri frísku luftini.

– Og ikki minst verður tað saknur í tí, at kunna lata hurðina standa ólæsta, tá ið tú fert út, sigur Alex.

– Og her eru tað heldur ongir fuglar, sum skvettu á bilin, leggur Alex afturat í skellilátri.

Tað er nevniliga ein stórur trupulleiki í Detroit.

Eitt skelkandi uppliv- ils

Eitt upplivils, sum sum mundi festa seg fastari í minnið enn alt annað, tey upplivdu hesar dagarnar í Trongisvági, var tá ið tey róptu grindaboð í Hvalba.

Næstan allir luttakararnir á leguni tustu á dyr og sluppu sær upp í bilar og fóru til Hvalbiar.

Tey søgdu, at bara ein amerikanskur drongur var eftir, sum ikki vildi við.

Grindadrápið var eitt skelkandi upplivils hjá teimum flestu og summi bæði grótu og illa lótu.

Nógv teirra vóru eisini í øðini, tá ið tey komu aftur á leguna og lovaðu at skriva um hetta í bløðunum.

Men tað eydnaðist leguleiðarunum at síssa børnini aftur við at fortelja teimum um grind, grindadráp og hví, vit drepa grind. Tey sluppu eisini at tekna upplivilsni burturav sær.

Og grindabúffarnar tey fingi til døgverða ótu tey flestu við góðari matarlyst.

Alex sigur bart út, at hon heldur at tað er kenluleyst og henni dāmdi heldur ikki tvøstið.

Hon heldur at tað er skeivt at drepa hval, men hon veit ikki ordiliga hví.

Jú dāmdi heldur ikki at síggja grindadrápið.

– Mær dāmar sera væl hval. Og tað var so vakurt at síggja teir koma svimjandi inneftir.

– Tí dāmdi mær sleit ikki at síggja menninar so koma og skera í teir við teimum stóru knívunum, og tað bløddi so ræðuliga illa.

Men hon leggur afturat, at hon veit, at tað veður gjørt fyrri at útvega mat.

Og hon heldur, at vilja vit hava kjøt, nøyðast vit at góðtaka dráp.

– Tað eru eisini við hvørt at fólk øtast, tá ið tey koma til Brasilia og síggja, hvussu vit drepa hønungar.

– Tað er matur so tað má drepa.

– Tað er bara so ógvusligt, tá ið tað er fremmant og ókent.

Hon heldur, at tá ið tú etur kjøt, hugsar tú ikki um, at hetta dýrið, sum kjøtið er av, er dripið fyrri at tú kanst fáa kjøt.

Tað er nógv øðrvísi at síggja dýrið verða dripið. Tí troystaði eg mær ikki at eta tvøstið, sigur brasilianska gentan.

fólk á leguni á Tvøroyri, eisini vinfólk, sum tey fara at varðveita samband við, eftir at tey eru komin heim.

– Tað er ógvuliga stuttligt at hitta fólk úr øðrum londum og læra siðir og vanar hjá øðrum, sigur Jú.

Nú, tey hava verið á legu í ein heilan mánaða er tað ikki so galið at koma heimaftur.

Men tær eru báðar samdar um, at tað verður stórusaknur í øllum, teimum børnunum, tey hava møtt á leguni.

– Og tað verður eisini

F.v. Ann Krista í Dali og Annika Skarðhamar Olsen úr Havn, Alex Joshua liggur fram eftir ronnunum og Juliana situr við kortabløðum í hondini

Ein dagin høvdi tey opið hús, at øll børnini vistu dansir, sum vóru sermerktir fyrri teirra land.

Ikki minst var fagnadurin stórusaknur, tá ið tey fronsku børnini dansaðu can can fyrri áskóðarunum

NOA[®] NOA

**NÓGV NÝTT
HEIMKOMIÐ
FRÁ
NOA-NOA
OG**

BROR & SØSTER

**Jakki
948,-**

**Kjól
349,-**

FRÁ

BROR & SØSTER

**M.A.
RULLU-
KRAKA-
TROYGGJUR,
NIDUR-
DEILAR,
JAKKAR,
TOPPAR**

P/F

29

**í Tróndargøtu
tlf. 31 82 00**